

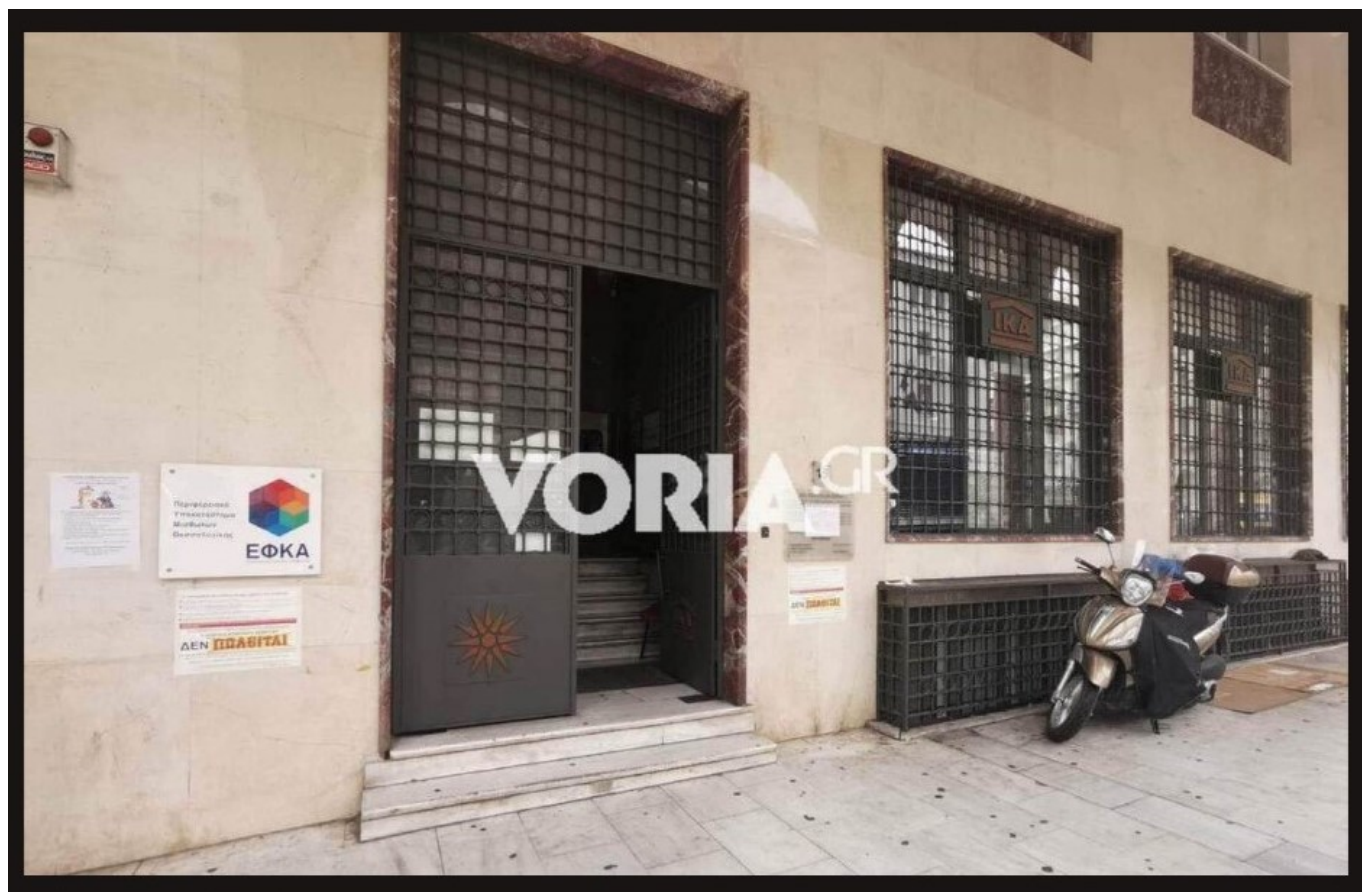
14 Δεκεμβρίου 2022

Θεσσαλονίκη: Απροσπέλαστα δια... νόμου κτήρια και καταστήματα για τα άτομα με αναπηρία

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Η νομοθεσία όχι μόνο δεν βοηθά, αλλά συχνά αποκλείει την ισότιμη πρόσβαση των ανθρώπων με κινητικά προβλήματα σε ιδιωτικούς αλλά και δημόσιους χώρους

Δέσμοι του νόμου είναι οι άνθρωποι με κινητική αναπηρία σε ό,τι αφορά την πρόσβασή τους στα καταστήματα, αλλά και σε δημόσια και ιδιωτικά κτήρια της Θεσσαλονίκης.

Παρότι η ισότιμη πρόσβαση είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη με βάση την αρχή της ισότητας έναντι του νόμου και των ίσων δικαιωμάτων, η νομοθεσία όχι μόνο δεν τη διευκολύνει, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις πρακτικά την εμποδίζει. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της πρόσβασης των ατόμων που κινούνται με αναπηρικό αμαξίδιο στα εμπορικά καταστήματα. Μόλις ένα στα δέκα μαγαζιά της πόλης διαθέτουν ειδική ράμπα κι αυτό γιατί η τοποθέτησή της συνιστά... κατάληψη πεζοδρομίου! «Στη νομοθεσία πολλές φορές το ένα άρθρο αντικρούει το άλλο. Γι' αυτό δεν εφαρμόζεται τίποτα σε πολλές των περιπτώσεων και έχουμε τα φαινόμενα των μη προσβάσιμων κτηρίων. Ο οικοδομικός νόμος του 2012 προβλέπει ότι όλα τα κτήρια θα πρέπει να είναι προσβάσιμα για άτομα με αναπηρία. Εντούτοις, η διάταξη αυτή προσκρούει στον νόμο περί δημιουργίας καταστημάτων, όπου δεν προβλέπεται υποχρέωση να υπάρχει πρόσβαση. Η ράμπα δεν μπορεί να βγαίνει έξω από το σχέδιο του καταστήματος. Για μόνιμη κατασκευή χρειάζεται άδεια κατάληψης δημόσιου χώρου από τον δήμο, ο οποίος όμως δεν τη δίνει για λόγους ασφαλούς κίνησης των πεζών. Έτσι, ακόμα και καταστηματάρχες που θέλουν να βάλουν ράμπα δεν μπορούν», εξηγεί στη Voria.gr ο πρόεδρος του

Πανελληνίου Συλλόγου Παραπληγικών - Παράρτημα Μακεδονίας και Θράκης και μέλος της Εθνικής Αρχής Προσβασιμότητας, Γιώργος Αυγουστίδης. Ο ίδιος μάλιστα αναφέρει ότι σε πολυεθνική αλυσίδα καταστημάτων μόνο το υποκατάστημα της Θεσσαλονίκης είναι μη προσβάσιμο!

Προ ημερών, στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Αναπηρίας, τοποθετήθηκε πτυσσόμενη ράμπα σε εμπορικό κατάστημα της οδού Τσιμισκή, με πρωτοβουλία του Οργανισμού Τουρισμού Θεσσαλονίκης. Με τον τρόπο αυτόν ξεπεράστηκε το πρόβλημα της μόνιμης κατασκευής. Σύμφωνα με τον κ. Αυγουστίδη, είναι και ζήτημα του Εμπορικού Συλλόγου να προωθήσει τη χρήση τους, δεδομένου ότι το κόστος για μια μικρή λειτουργική ράμπα κυμαίνεται περίπου στα 80 ευρώ. «Θα μπορούσαν βέβαια να το κάνουν και εσωτερικά, να σβήνει, δηλαδή, η ράμπα εκεί που αρχίζει το πεζοδρόμιο. Το κόστος είναι περίπου 200 ευρώ, αλλά θα έχει πελατεία τον κάθε ανάπηρο, όπως και τις μητέρες με καρότσια. Τα μαγαζιά εξυπηρετούν τους ανάπηρους πελάτες στον δρόμο κι αυτό είναι τραγικό», τονίζει, σημειώνοντας πως αλυσίδα καταστημάτων ηλεκτρονικών ειδών που διαθέτει τέτοιου είδους ράμπα έχει πολύ μεγάλη προσέλευση ατόμων με κινητικά προβλήματα ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο.

Ανάλογη είναι η κατάσταση και στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, όπου υπάρχει και το επιπρόσθετο πρόβλημα ότι δεν υπάρχουν ειδικές τουαλέτες. «Γενικά δεν υπάρχει πρόβλεψη για το εσωτερικό των καταστημάτων. Για τις τουαλέτες υπάρχει νομοθεσία ότι πάνω από 80 τ.μ. κατάστημα υποχρεούται να έχει προσβάσιμη τουαλέτα, αλλά αυτό δεν τηρείται. Κι αυτό γιατί ο νόμος μιλάει για τις καινούργιες κατασκευές καταστημάτων, ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις μεταβιβάζεται η ίδια άδεια στον επόμενο. Θα πρέπει να ανακληθούν οι άδειες και να πάμε σε διαδικασία να τροποποιούνται τα καταστήματα, ξενοδοχεία και οποιοδήποτε κτήριο και μετά να δοθεί πάλι η άδεια. Γιατί πάντοτε η νομοθεσία θα πρέπει να φτάνει στην εφαρμογή», επισημαίνει ο κ. Αυγουστίδης.

Ακόμα όμως κι αν ένας ιδιοκτήτης καταστήματος έχει τη διάθεση να βελτιώσει την πρόσβαση, το κόστος συχνά είναι απαγορευτικό. Καφετερία στην ανατολική Θεσσαλονίκη τοποθέτησε ειδικό μηχανισμό στο εσωτερικό του καταστήματος, προκειμένου να βοηθήσει άτομα με αμαξίδιο να κατεβούν τα σκαλοπάτια που

οδηγούν στην τουαλέτα. Όπως ανέφεραν στη Voria.gr οι ιδιοκτήτες, το κόστος του μηχανισμού στοίχισε 3.500 ευρώ. Από την πλευρά του, ο κ. Αυγουστίδης σημειώνει πως τα αναπηρικά εξαρτήματα είναι σε δυσθεώρητα ύψη.

Στις πολυκατοικίες

Σύμφωνα με τον οικοδομικό νόμο, για τις οικοδομές που κατασκευάζονται από 2012 και μετά «επιβάλλεται να εξασφαλίζεται η οριζόντια και κατακόρυφη αυτόνομη και ασφαλής προσπέλαση από άτομα με αναπηρία ή εμποδιζόμενα άτομα και η εξυπηρέτηση αυτών σε όλους τους εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους των κτιρίων», ενώ υπάρχει πρόβλεψη για ανάλογες ρυθμίσεις και στα υφιστάμενα κτήρια. Το παράλογο, σύμφωνα με τον πρόεδρο του Πανελληνίου Συλλόγου Παραπληγικών - Παράρτημα Μακεδονίας και Θράκης, είναι πως ο νόμος προβλέπει ότι σε μία πολυκατοικία πρέπει να εξασφαλίσεις το 51% των ενοίκων για να σου δώσουν την άδεια ράμπας. «Πέφτουμε σε πολλές περιπτώσεις σε κάποιον στραβό ένοικο που έχει και δύο - τρεις άλλους μαζί του και δεν εξασφαλίζεται το 51%. Αυτό είναι λάθος. Θα έπρεπε να ισχύει κάθετα. Άλλωστε, κανείς πώς θα εξελιχθεί ο βίος του. Κι έχουμε άτομα που δεν τους αρέσει να βλέπουν τη ράμπα, αλλά κάποια στιγμή να χρειαστεί και οι ίδιοι να τη χρησιμοποιήσουν. Αυτά είναι μέσα στη ζωή», υπογραμμίζει.

Συχνά, εξάλλου, ειδικά σε παλιές οικοδομές δεν χωρά αμαξίδιο στα ασανσέρ, οι σκάλες είναι πιο κάθετες και οι κοινόχρηστοι χώροι περιορισμένοι.

Στα δημόσια κτήρια

Σοβαρό έλλειμμα καταγράφεται και στα δημόσια κτήρια, που εκ του νόμου πρέπει να είναι καθολικά προσβάσιμα. Κτήρια υπηρεσιών, όπως του ΕΦΚΑ, δεν διαθέτουν ράμπα, ενώ το ίδιο ισχύει και για τα περισσότερα σχολεία. «Για τα σχολεία υπάρχει πρόβλεψη στον γενικότερο οικοδομικό κανονισμό, εντούτοις στα υπάρχοντα, επειδή το κόστος είναι υψηλό, το μεταφέρουν από χρονιά σε χρονιά. Δεν πηγαίνει κάποιος να ελέγξει αν το έκαναν ή να ανακαλέσει την άδεια. Αν κάποιο παιδί χτυπήσει, δεν μπορεί να πάει. Υπάρχει πρόβλημα, δηλαδή ακόμα και σε περιπτώσεις προσωρινής αναπηρίας. Πρόσφατα μάς ήρθε χαρτί στην Εθνική Αρχή Προσβασιμότητας για τη διαδικασία των εκλογών. Εμείς ψηφίζουμε στον... δρόμο ή στην αυλή», σημειώνει ο κ. Αυγουστίδης.

Πρόβλημα υπάρχει και με τις δομές υγείας, καθώς δεν υπάρχει νοσοκομείο που να

διαθέτει δωμάτιο προσαρμοσμένο για άτομο με κινητική αναπηρία.

Στα παράλογα του Ελληνικού Δημοσίου συγκαταλέγεται και η περίπτωση της Δημοτικής Πινακοθήκης, όπου η πρόθεση των υπεύθυνων να τοποθετήσουν ράμπα προσέκρουσε στην άρνηση της Εφορείας Αρχαιοτήτων, η οποία επικαλέστηκε ζητήματα στατικότητας και αλλοίωσης της εικόνας του κτηρίου, που είναι διατηρητέο.

«Όλα αυτά έχουν να κάνουν με τη συμμετοχή στην κοινωνία, να μπορεί το άτομο με αναπηρία να μετακινηθεί, να ψωνίσει, να μορφωθεί, να παρακολουθήσει αθλητικές και πολιτικές δραστηριότητες. Δυστυχώς, κανένας δεν ελέγχει τίποτα. Εμείς καταγγέλλουμε και γινόμαστε γραφικοί, για να αποδείξουμε το αυτονόητο. Αυτή είναι η διαρκής προσπάθειά μας», λέει ο κ. Αυγουστίδης, τονίζοντας ότι οι άνθρωποι με κινητικά προβλήματα δεν είναι κρυμμένοι, απλώς δεν έχουν τη δυνατότητα να κινηθούν ελεύθερα.

Πηγή: voria.gr